

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Ik denk dat we allemaal
ieder jaar toch weer op zoek zijn
naar dat ultieme Kerstgevoel.
Kerstmis op zijn best!
En dat is natuurlijk voor iedereen weer verschillend!
Dat begrijp ik ook wel.
Voor de een is dat het kerstdiner samen met familie,
voor de ander misschien wel een wintersportvakantie!
Maar ik denk dat we allemaal wel
ergens een ideaal hebben van:
ja, zo is Kerstmis op zijn best.
En daar zoeken we ieder jaar weer naar.

Misschien mag ik u eens een herinnering
uit mijn eigen jeugd vertellen.
Iets heel eenvoudigs!
We gingen dan altijd met zijn allen naar de Nachtmis.
Vader, moeder en wij, zeven kinderen.
Met zijn negenen dus!
Ik kan me dat nu bijna niet meer voorstellen!
En dan na de Nachtmis,
als we weer eenmaal thuis waren,
dan rende mijn moeder altijd
allereerst naar de keuken
om daar de oven aan te zetten.
Want daar in de oven lagen dan
negen heerlijke saucijzenbroodjes.
En die mochten alleen maar komen
van de beste bakker uit Utrecht.
En dat was niet de bakker bij ons in de buurt.
Nee, dat was een heel kleine bakkertje
in het centrum van de stad Utrecht,
bakkerij 'Top' aan de Plompetorengracht.
Want alleen daar hadden zij, volgens mijn moeder,
de beste saucijzenbroodjes van Utrecht.

Ja, grappig, hè, dat zoiets eenvoudigs
als een warm saucijzenbroodje,
zo'n diepe indruk op je kan maken.

Maar ik wist natuurlijk ook wel
dat het uiteindelijk om het geheel gaat.
Natuurlijk genoot ik ook
van de mooie kerstboom bij ons thuis
en het kleine, gezellige kerststalletje daaronder.
En natuurlijk genoot ik ook van de mooie kerstliederen.
En natuurlijk was de Nachtmis in de kerk
ook best een spannende gebeurtenis.
Die begon dan om 12 uur 's nacht
en duurde zeker wel twee uur lang.

Maar toch, bij dat Kerstonbijt na de Nachtmis,
met die heerlijk, geurende saucijzenbroodjes,
ja, dan kwamen al die gevoelens ineens bij elkaar.
Dat gevoel van gezelligheid, samen genieten,
vrede, Kerstmis.

Dit jaar realiseerde ik mij ook heel sterk
dat Jozef en Maria moesten reizen
naar Bethlehem, de eigen stad van Jozef.
Misschien komt dat ook wel
omdat nu ook zo veel mensen moeten reizen
om de oorlog te ontvluchten.
Bij Jozef en Maria was dit allemaal
vanwege een volkstelling
die door keizer Augustus was uitgeschreven.
Voor mij zou dat betekenen
dat ik voor die volkstelling terug zou moeten gaan
naar Utrecht.
Nou, dat zou natuurlijk allemaal heel erg leuk kunnen zijn.
Terug naar je geboorteplaats!
Maar in Utrecht woont geen enkele Verhaegh meer!
Alle Verhaeghen wonen nu verspreid in het land.

Dus in Utrecht zou ik bij geen enkele Verhaegh
onderdak kunnen vinden!

Nou, zo was het ook voor Jozef.

Ik denk dat er niemand meer van zijn familie
in Bethlehem woonde.

Dus zocht hij maar onderdak
in de plaatselijke herberg van Bethlehem.

Maar, we weten het allemaal,
die zat vol.

Geen plaats voor Jozef, geen plaats voor Maria,
geen plaats voor de kleine baby Jezus,
die op het punt stond geboren te worden.

En uiteindelijk is er dan alleen maar een plekje te vinden
in een stal voor dieren.

Is dat het ultieme Kerstgevoel?

En weet u wat nu het vreemde is!

Toch voelen we allemaal op een of andere manier aan
dat juist daar in die stal in Bethlehem
die absolute vrede van Kerstmis was.

Die kleine baby Jezus,
die daar in die kribbe lag met wat stro
en die vriendelijk lachte naar zijn moeder Maria
en naar de trouwe Jozef,
die kleine baby Jezus, die alles om hen heen deed vergeten.

Ze vergaten gewoon even
die lange, vermoeiende reis van Nazareth naar Bethlehem.

Ze vergaten gewoon even
dat er geen plaats was in de herberg
en dat er blijkbaar geen verdere familie meer woonde
in Bethlehem.

Ze vergaten gewoon even
alle armoede van de stal
waarin ze nu waren.

Want de glimlach van de kleine Jezus
gaf hun het ultieme Kerstgevoel.
Is dat dan toch misschien wel
het geheim van Kerstmis?
God die ons toelacht in zijn Zoon, de kleine baby Jezus.
In één van de psalmen, psalm 80 staat het zo:
'God, lach ons weer toe
en wij zullen gered zijn.'
De glimlach van God voor een ieder van ons.

Oh, ik hoop zo dat wij het geheim van Kerstmis
weer opnieuw mogen gaan ontdekken.
En weet u wat daar ook bij helpt?
Door Kerstmis te vieren met heel je hart!
Natuurlijk waren de saucijzenbroodjes uit mijn jeugd
verrukkelijk!
Maar misschien nog belangrijker was
het hart van mijn moeder.
Alleen de beste saucijzenbroodjes van bakkerij Top
waren voor haar goed genoeg
voor het Hoogfeest van Kerstmis.
Dat liet iets zien van haar hart.
Zoals voor de drie Koningen alleen goud,
kostbare wierook en mirre
goed genoeg waren voor het Kind in de kribbe
en iets liet zien van hun hart.

En daar gaat het om met Kerstmis.
Kerstmis vieren met heel je hart?
En daardoor zullen we hopelijk ook iets zien
van die glimlach van God voor een ieder van ons.
Zalig Kerstmis.